

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 232.633 van 20 oktober 2015  
in de zaak A. 214.457/X-16.096.**

In zake : René BOUWEN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Philippe Declercq  
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden  
Gemeentepark 25  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN VLAAMS-  
BRABANT

Tussenkommende partijen :

1. Michel THEUWISSEN  
2. Lieve BERTRAND  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat John Toury  
kantoor houdend te 1800 Vilvoorde  
Jean Baptiste Nowélei 13  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het cassatieberoep*

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 december 2014, strekt tot de cassatie van arrest nr. A/2014/4/0758 van 4 november 2014 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) in de zaak 1213/0633/A/0633.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 8 januari 2015.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 maart 2015. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2015.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jutte Nijs, die loco advocaat Philippe Declercq verschijnt voor de verzoekende partij, Johan Guillemin, diensthoofd-jurist, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat John Toury, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Met een besluit van 7 maart 2013 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant (hierna: de deputatie) een verkavelingsvergunning aan M. Theuwissen en L. Bertrand voor het verkavelen van een perceel grond met het oog op het afsplitsen van één lot voor open bebouwing.

4. Het bestreden arrest verklaart het beroep van R. Bouwen e.a. tot vernietiging van de vergunningsbeslissing van 7 maart 2013 ongegrond.

### *IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen*

#### *A. Eerste middel*

##### *Standpunt van verzoeker*

5. R. Bouwen voert de schending aan van artikel 5.1.2, § 3, van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “woonfragmenten fase 1” (hierna: het RUP).

Hij zet uiteen dat het voormelde artikel 5 “inhoudt dat enkel onbebouwde percelen in aanmerking komen om verkaveld te worden onder de voorwaarden vermeld in artikel 5” en dat het bestreden arrest ten onrechte heeft geoordeeld dat het voormelde voorschrift “niet bepaalt dat het verkavelen van gronden enkel mogelijk is voor onbebouwde percelen en dat in de toelichting geen verbod tot het verkavelen kan toegevoegd worden voor reeds bebouwde percelen”. Hij herneemt vervolgens de toelichting van zijn enig middel waarin hij in essentie steunt op de toelichtingsnota bij het RUP dat door het bestreden arrest in al zijn onderdelen ongegrond werd verklaard. Hij besluit dat “de niet-bebouwbaarheid geen toevoeging [is] die door de toelichting aan het voorschrift zou zijn toegevoegd, maar wel een verduidelijking van het voorschrift dat enkel het verkavelen van onbebouwde percelen regelt”. Het bestreden arrest dat

oordeelt “dat de toelichting[snota] niet bindend is omdat het geen voorschrift is en [door] aldus ook een bebouwd perceel als te verkavelen te beoordelen” schendt aldus volgens R. Bouwen het voormelde artikel 5.1.2, § 3.

### *Beoordeling*

6. Het door R. Bouwen geschonden geachte stedenbouwkundig voorschrift heeft luidens artikel 2.2.2, § 1, VCRO verordenende kracht en is dus een wet als bedoeld in artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De exceptie van M. Theeuwissen-L. Bertrand dat dit stedenbouwkundig voorschrift geen wet is in de zin van voormeld artikel 14, § 2, wordt verworpen.

7. De Raad van State toetst als cassatierechter, zonder in de beoordeling van de zaak zelf te treden, alleen de wettigheid van het bestreden arrest.

8. Het middel gaat terug op de ongegrondverklaring door het bestreden arrest van het eerste onderdeel van het enig middel van R. Bouwen.

9. Artikel 5.1.2, § 3, van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP bepaalt wat volgt:

“§3 Nieuwe verkavelingen moeten voldoen aan onderstaande voorwaarden:

- Loten voor halfopen bebouwing zijn slechts toegelaten indien palend aan een bestaande wachtgevel of indien er reeds overwegend halfopen en/of gesloten bebouwing in de omgeving van het te verkavelen perceel aanwezig is.
- Loten voor halfopen bebouwing zijn minstens 11 meter breed.
- Loten voor open bebouwing zijn minstens 16 meter breed.
- Loten voor gesloten bebouwing zijn niet toegelaten.
- Percelen gelegen in tweede orde kunnen niet verkaveld worden.”

10. Het bestreden arrest schendt de aangevoerde verordenende bepaling niet door te oordelen dat “het vermeld voorschrift [...] niet [bepaalt] dat het verkavelen van gronden [...] enkel mogelijk is voor onbebouwde percelen”.

11. De toelichting bij het vermelde artikel 5.1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP heeft geen verordenende kracht.

Een toelichting bij het RUP kan dan ook niet toevoegen – evenmin onder het mom van een verduidelijking – dat overeenkomstig artikel 5.1.2, § 3, van het RUP met verordenende kracht een verbod geldt voor het verkavelen van bebouwde percelen voor het plangebied.

Het bestreden arrest schendt bijgevolg de aangevoerde verordenende bepaling niet door te oordelen dat “een ‘toelichting’ geen verordenend voorschrift kan toevoegen en derhalve geen verbod tot verkavelen kan toevoegen voor reeds bebouwde percelen, voor zover dit verbod niet in het voorschrift zelf is opgenomen”.

12. Het middel wordt verworpen.

#### *B. Tweede middel*

##### *Standpunt van verzoeker*

13. R. Bouwen voert aan dat het bestreden arrest de bewijskracht van de procesakten heeft geschonden door te oordelen dat hij in het derde onderdeel van zijn enig middel louter heeft gesteld dat in de bestreden vergunningsbeslissing “geen aandacht is besteed aan de [...] criteria” in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, VCRO en door te oordelen dat een verzoeker moet “aantonen dat aan bepaalde voor de concrete aanvraag noodzakelijke en relevante criteria ten onrechte geen aandacht is geschonken”. R. Bouwen licht toe dat hij in zijn verzoekschrift en memorie van wederantwoord in het derde onderdeel van zijn enig middel de schending van artikel 4.3.1 VCRO heeft aangevoerd “omdat

de beslissende overheid de goede ruimtelijke ordening niet beoordeeld heeft volgens de aandachtspunten en de criteria [...] in artikel 4.3.1, § 2, 1°, 2° en 3°” VCRO en “de bestreden beslissing [...] geen rekening heeft gehouden met de aandachtspunten en criteria”.

### *Beoordeling*

14. R. Bouwen licht de schending van de bewijskracht van zijn procesakten door het bestreden arrest concreet toe.

De exceptie van M. Theuwissen en L. Bertrand dat de aangevoerde schending vaag wordt geformuleerd en dat wordt verzuimd aan te geven op welke wijze het bestreden arrest de akten miskent, wordt verworpen.

15. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat R. Bouwen voor de RvVb betoogd heeft dat de bestreden vergunningsbeslissing “zonder overwegingen m.b.t. deze criteria en aandachtspunten” is overgegaan tot de splitsing van het perceel en “deze aandachtspunten en criteria” niet heeft afgetoetst.

16. Luidens de toepasselijke versie van artikel 11, tweede lid, 7°, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 ‘houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen’ dient het verzoekschrift bij de RvVb een omschrijving te bevatten van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

17. Het bestreden arrest verklaart het derde onderdeel van het enig middel van R. Bouwen ongegrond als volgt:

“De verzoekende partij voert nog aan dat de bestreden beslissing geen aandacht besteedt aan de aspecten mobiliteit, de schaal, het ruimtegebruik, de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

Vooreerst blijkt uit de vorige randnummers dat een aantal van deze aspecten uitdrukkelijk aan bod komen in de bestreden beslissing. Ten tweede komt het aan een verzoeker toe om een middel of middelonderdeel voldoende uiteen te zetten. Om een succesvol middel aan te voeren volstaat het niet de criteria vermeld in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO op te sommen en vervolgens louter te stellen dat geen aandacht is besteed aan deze criteria. Een verzoeker moet integendeel aantonen dat aan bepaalde voor de concrete aanvraag noodzakelijk en relevante criteria ten onrechte geen aandacht is geschonken.”

18. Door, na de vaststelling dat een aantal van de bedoelde “aandachtspunten en criteria” wel degelijk en uitdrukkelijk aan bod komen in de bestreden vergunningsbeslissing, het derde middelonderdeel van R. Bouwen ongegrond te verklaren omdat hij het middelonderdeel niet voldoende heeft uiteengezet en derhalve niet heeft aangetoond “dat aan bepaalde voor de concrete aanvraag noodzakelijk en relevante criteria ten onrechte geen aandacht is geschonken”, geeft het bestreden arrest geen uitlegging van de door R. Bouwen neergelegde akten die met de bewoordingen ervan niet verenigbaar is.

19. Het middel wordt verworpen.

#### *V. Kosten*

20. Artikel 30/1, § 2, laatste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt uitdrukkelijk dat de tussenkomende partijen niet kunnen worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of deze genieten.

Er is aldus geen grond om het door M. Theuwissenn en L. Bertrand gevorderde bedrag van 700 euro toe te kennen.

### **BESLISSING**

#### **1. De Raad van State verworpt het cassatieberoep.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

**De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 300 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Johan Lust,     | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc, | staatsraad,      |
| Jan Clement,    | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Astrid Truyens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Astrid Truyens**

**Johan Lust**